

DESPRE RESPECTUL SIMBOLURILOR NAȚIONALE

România ca stat „național, suveran și independent, unitar și indivizibil” are definite, cu claritate, în Constituția sa la art. 12 care sunt simbolurile naționale: Drapelul României având culorile: albastru, galben, roșu; Ziua Națională a României -1 Decembrie; Imnul Național al României - "Deșteaptă-te române"; Stema țării și sigiliul statului. Aceste elemente ne asigură identificarea în cadrul comunității internaționale formate din cele peste 200 de state independente. Unul din puținele momente, de maximă vizibilitate publică, în care acest lucru apare cu pregnanță, în ceea ce privește drapelul și imnul, este o manifestare sportivă de mare anvergură, inițiată cu multe secole în urmă în Grecia antică, cunoscută sub numele de „Olimpiadă”, care are loc odată la patru ani. De altfel, termenul de simbol provine din cuvântul grec *symbolon* care are ca semnificație noțiunea de „semn de recunoaștere”.

Simbolurile menționate conțin în structura lor elemente de profundă spiritualitate fiind stabilite, în timp, pe baza unor valori specifice civilizației proprii ale poporului român. Cunoașterea și respectarea semnificației acestora, care poate fi definită prin termenul sintetic de valori naționale, este o datorie morală a fiecărui cetățean al României. Asimilarea acestor valori naționale face parte dintr-un proces complex de educație civică pentru fiecare dintre noi atât pe parcursul anilor de educație școlară cât și după încheierea acestei perioade.

Dintre cele patru forme de respect menționate în literatură: *respectul evaluator* (determinat de o apreciere pozitivă a unei persoane sau unor grupuri sociale), *respectul directiv* (față de anumite reguli sau norme de diferite naturi), *respectul instituțional* (față de funcții sau instituții) și *respectul simbolic* (față de elemente ce reprezintă idei religioase, naționale sau de altă natură) este evident faptul că în cazul simbolurilor naționale funcționează cea din urmă formă cu grade de manifestare diferite.

Pentru ca simbolurile naționale să inducă în conștiința cetățenilor țării a unei stări de atașament afectiv profund față de aceasta este necesară o bună cunoaștere a

istoriei naționale și a valorilor naționale, create în timp de către generațiile anterioare, din cât mai multe domenii, ceea ce face, în același timp, ca legătura spirituală cu acestea să fie cât mai puternică. Pentru o cât mai solidă asimilare a valorilor naționale acestea trebuie rețrăite și îmbogățite în viața cotidiană a fiecăruia dintre noi. Simbolurile naționale, pentru a fi cât mai familiare tuturor cetățenilor trebuie să fie prezente constant în spațiile și la toate evenimentele publice. Rezultanta acestui proces complex va fi dezvoltarea și creșterea respectului față de aceste simboluri.

Fiind în preajma unui eveniment important și anume Ziua Națională a României pe care o sărbătorim la 1 Decembrie doresc să exprim, succint, câteva considerente referitor la aceasta. În decursul istoriei România a avut ca Zi Națională zilele de 24 Ianuarie(1860-1866), 10 Mai(1867-1947), 23 August(1948-1989) și 1 Decembrie(1990-prezent). Fiecare din zilele menționate au semnificații importante pentru poporul nostru. Ziua de 24 Ianuarie marchează realizarea în anul 1859 a unirii Moldovei cu Țara Românească considerată ca fiind „Unirea cea mică”. Ziua de 10 Mai reprezintă începutul domniei regelui Carol I fapt petrecut în anul 1866 (în timp acestei semnificații i s-au adăugat, din rațiuni politice, și alte două semnificații care sunt considerate azi „licențe istorice”: proclamarea Independenței, care real a fost votată la 9 mai 1877 și a Regatului printr-o lege care a fost promulgată, deci aflată în vigoare, de la 15 martie 1881). Ziua de 23 August 1944 constituie momentul în care a fost înlăturat de la putere mareșalul Ion Antonescu și a avut loc întoarcerea armelor împotriva Germaniei naziste, acestei semnificații fiindu-i asociate, în timp, și alte interpretări de natură politică. Actuala Zi Națională de 1 Decembrie marchează un eveniment crucial în viața națiunii române „Marea Unire de la 1918” prin care s-a realizat desăvârșirea unității statale a României. În acest context consider că este cât se poate de potrivit să ne reamintim frumoasele și emoționantele cuvinte ale Academicianului istoric Florin Constantiniu care spunea: „Marea Unire din 1918 a fost și rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. Măreția ei stă în faptul că desăvârșirea unității naționale nu este opera nici unui om politic, a nici unui guvern, a nici unui partid; este fapta istorică a întregii națiuni române, realizată într-un elan țâșnit cu putere din străfundurile conștiinței unității

neamului, un elan controlat de fruntașii politici, pentru a-l călăuzi cu inteligență politică remarcabilă spre țelul dorit....”

Ziua Națională este un minunat prilej pentru noi, toți cetățenii României, să simțim că aparținem unei comunități naționale cu o identitate bine definită în concertul națiunilor europene și care, cu tenacitate și cu un spirit civic ce trebuie să fie exemplar, își construiește un viitor ce va asigura copiilor noștri o viață demnă la standardele secolului XXI.

Nu pot să închei aceste scurte considerații decât subscriind la mișcătoarele simțăminte ale Academicianului Dan Berindei , care de curând a implinit 89 de ani, și care referindu-se la ziua de 1 Decembrie spunea “ Tare mult aș vrea să văd steagurile fâlfâind pe casa fiecărui român, în fiecare an, cu prilejul acestei zile simbol. Să dea Dumnezeu ca această zi să rămână neclintită în calendarul națiunii în următoarele secole!”

Prof.univ.dr.ing. VASILE BOLOȘ, consilier județean USL(PSD)

(Publicat în: Ziarul „Cuvântul liber”, Tg. Mureș, 29 noiembrie 2012)